

Ghidul nr. 6

Ghid privind modificarea nivelului de activitate

Acest ghid își propune să clarifice cerințele stabilite în Directiva 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Directiva EU ETS și Regulamentul (UE) nr. 331/2018 de stabilire a normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, denumit în continuare FAR și este esențial pentru înțelegerea acelor norme obligatorii din punct de vedere legal

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

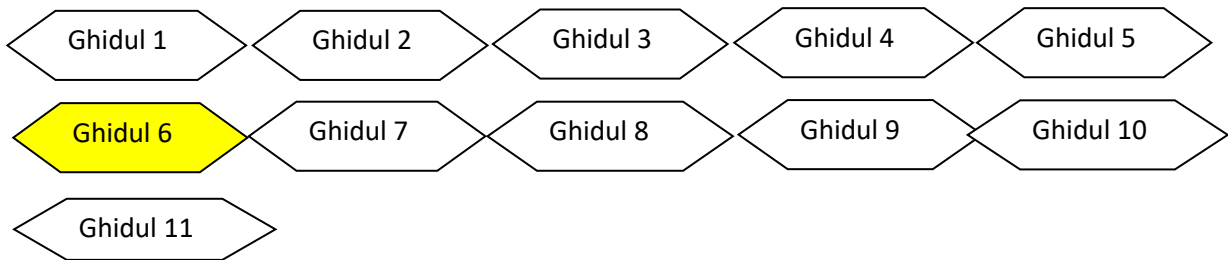
Instrumente Structurale
2014-2020

CUPRINS

1	INTRODUCERE	3
2	SCOPUL DOCUMENTULUI	3
3	CADRUL LEGAL EUROPEAN ȘI NAȚIONAL PENTRU MODIFICAREA NIVELULUI DE ACTIVITATE	5
4	DEFINIȚII REFERITOARE LA MODIFICAREA NIVELULUI DE ACTIVITATE	6
4.1	Abordare generală privind modificarea nivelului de activitate.....	10
4.2	Abordare privind prima ajustare de alocare pentru o subinstalație	11
4.3	3.2 Evaluări în urma unei ajustări de alocare pentru o subinstalație	13
4.4	Monitorizarea nivelului de activitate	17
5	ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI FRECVENTE	19
5.1	Aspecte generale	19
5.2	Aspecte speciale	21
5.3	Fuziuni și divizări	25
6	ANEXA. LISTA GHIDURILOR DESTINATE AGENȚILOR ECONOMICI ÎN VEDEREA REALIZĂRII UNEI CONTRIBUȚII LA REDUCEREA BIROCRAȚIEI.....	26

1 INTRODUCERE

Acest ghid a fost elaborat în cadrul proiectului „Aplicarea sistemului de politici bazate pe dovezi în Ministerul Mediului pentru sistematizarea și simplificarea legislației din domeniul deșeurilor și realizarea unor proceduri simplificate pentru reducerea poverii administrative pentru mediul de afaceri în domeniul schimbărilor climatice”, cod SIPOCA 394 și este parte a unui set de 11 ghiduri¹ destinate agenților economici în vederea realizării unei contribuții la reducerea birocrăției.

Alocarea dinamică este concepută pentru a recunoaște că în cadrul instalațiilor pot exista modificări substanțiale într-o fază și că aceste modificări pot avea impact asupra cerințelor privind alocarea cu titlu gratuit a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

Alocarea cu titlu gratuit a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră își propune să asigure o distribuție echitabilă a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, deoarece nivelul global al alocării gratuite scade pe parcursul fazei de comercializare prin aplicarea anuală a factorului linear de reducere.

Pentru perioada de comercializare 2021-2030 acest factor linear de reducere este de 2,2% din volumul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră.

Nivelul alocării gratuite pentru instalații care au modificări ale nivelului de activitate va fi ajustat simetric pe baza nivelului mediu de activitate calculat pe doi ani consecutivi. Dacă există o variație de +/- 15% din nivelul activității istorice (HAL - Historical Activity Level), atunci nivelul alocării va fi modificat în consecință.

Nivelul de activitate a fost raportat pentru prima dată în martie 2021 și cuprinde datele aferente anilor 2019 și 2020.

Este încurajată creșterea eficienței energetice, astfel încât, dacă nivelul activității scade proporțional cu producția cu 15% și această reducere se datorează câștigurilor de eficiență energetică, nivelul alocării gratuite nu va fi afectat.

2 SCOPUL DOCUMENTULUI

---

¹ Lista prezentată în Anexă.

Prezentul ghid face parte dintr-o serie de documente care au ca scop sprijinirea autorității competente naționale și operatorilor ETS, în implementarea corespunzătoare a metodologiei de alocare pentru a patra perioadă de comercializare a EU ETS (post 2020), stabilită prin Regulamentul Delegat al Comisiei 2019/331 de stabilire a „Normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în conformitate cu articolul 10a din Directiva EU ETS” (FAR)² și a Directivei 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare.

Ghidul oferă o imagine de ansamblu asupra contextului legislativ al implementării prevederilor privind modificarea nivelului de activitate.

Trimiterile la articole din acest document se referă la Directiva EU ETS revizuită și la FAR.

---

² FAR este disponibil pe pagina: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/331/oj

3 CADRUL LEGAL EUROPEAN ȘI NAȚIONAL PENTRU MODIFICAREA NIVELULUI DE ACTIVITATE

Baza legală pentru modificarea nivelului de activitate la nivel european o reprezintă prevederile din Regulamentul Delegat al Comisiei nr. 2019/331 de stabilire a „Normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în conformitate cu articolul 10a din Directiva EU ETS.

Articole din FAR referitoare la ALC (*Activity Level Change - modificarea nivelului de activitate*) sunt art. 2 alin (1), (3), (6), (12) și (15), articolele 5, 17 și 18, articolul 23 și articolul 26

De asemenea, pentru definiția ”grupului ” este relevantă prevederea din articolul 2 alin. (11) din Directiva 2013/34/UE privind situațiile financiare anuale, situațiile consolidate și rapoartele conexe.

Totodată, COM a emis un Regulament de punere în aplicare a ALC și anume Regulamentul nr. 2019/1842 în ceea ce privește ajustarea alocării cu titlu gratuit determinată de modificările nivelului de activitate (RALC), deoarece acest regulament se concentrează în special pe ALC. Prin urmare, întregul regulament este relevant pentru acest ghid.

La nivel național, baza legală pentru modificarea nivelului de activitate este H.G. nr. 287/2021 privind stabilirea unor măsuri pentru utilizarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/1842 al Comisiei din 31 octombrie 2019 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește noi modalități de ajustare a alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisii din cauza modificării nivelului de activitate.

Pentru Raportarea privind modificarea nivelului de activitate operatorii ETS din România utilizează formatul Excel aprobat de Comisia Europeană.

Conform prevederilor naționale, pentru anul 2021 raportarea s-a făcut până la data de 31 martie, iar începând cu anul 2022, raportarea se va face până la data de 01 martie a fiecărui an.

În cazul unei autorizații privind emisiile de gaze cu efect de seră primită în perioada 1 iulie 2019 - 31 decembrie 2020³, instalația va fi considerată nou-intrată atât în faza 3, cât și în prima perioadă de alocare din faza 4; în acest caz, instalația trebuie să aplice pentru alocarea cu titlu gratuit urmărind procesul pentru faza 3 pentru instalațiile nou-intrate pentru anii 2019 și 2020 și apoi urmărind procesul pentru faza 4 pentru instalațiile nou-intrate pentru 2021 (cu o aplicație care va include date din anii 2019 și/sau 2020, după caz).

În mod similar, se tratează o subinstalație care face parte fie dintr-o instalație existentă sau dintr-o instalație nou-intrată, și pentru care una dintre următoarele este adevărată:

a). Subinstalația are un nivel de activitate (AL) > 0 pentru prima dată după 30 iunie 2019⁴ pentru perioada 2021-2025 (respectiv după 30 iunie 2024 pentru perioada 2026-2030),

SAU

b). Subinstalația își reia activitatea după încetarea funcționării, va fi considerată subinstalație nouă pentru perioada de alocare relevantă în faza 4.

Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că subinstalațiile noi din instalațiile existente nu sunt considerate instalații nou-intrate conform prevederilor Directivei EU ETS revizuită

În calcularea alocării finale, aplicarea fie a factorului de corecție trans-sectorial (CSCF), fie a factorului de reducere liniar (LRF) se face la nivel de instalație; prin urmare, subinstalațiile noi care fac parte dintr-o instalație nou-intrată vor avea LRF aplicat în conformitate cu restul instalației, în timp ce subinstalațiile noi care fac parte dintr-o instalație existentă care nu este un generator de energie electrică vor avea CSCF aplicat în conformitate cu restul instalației.

Articolul 2 alin. (6) din RALC se referă la articolul 2 alin. (11) din Directiva 2013/34/UE: „grup” înseamnă o întreprindere-mamă și toate filialele sale⁵;

³ Pentru situațiile în care o instalație primește o autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră între 1 ianuarie 2018 și 30 iunie 2019, vă rugăm să consultați secțiunea 6.2 din Documentul de orientare al Comisiei numărul 2 privind determinarea alocării la nivel de instalație

⁴ Pentru subinstalațiile dintr-o instalație existentă care și-au început activitatea între 1 ianuarie 2018 și 30 iunie 2019, se aplică articolul 15 (7) din FAR. Vă rugăm să consultați secțiunea 6.2 din Documentul de orientare al Comisiei numărul 2 privind determinarea alocării la nivel de instalație.

⁵ „Grupul” cuprinde întreprinderea-mamă și toate filialele sale (acele întreprinderi care sunt controlate de întreprinderea-mamă). Articolul 22 din Directiva 2013/34/UE conține elemente suplimentare care caracterizează relația dintre o întreprindere-mamă și o filială (de exemplu, întreprinderea-mamă are majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau membrilor într-o întreprindere filială, întreprinderea-mamă are dreptul să numească sau să retragă majoritatea membrilor consiliului de administrație, de conducere sau de supraveghere al unei filiale și este în același timp acționar sau membru al acelei filiale etc.) <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32013L0034>

Conform articolul 2 alin. (12) din FAR: „începutul funcționării normale” înseamnă prima zi de funcționare;

Mai mult, prima zi de funcționare este definită în legislație ca prima zi în care nivelul de activitate este mai mare de 0. În ceea ce privește instalația care a încetat să funcționeze, condițiile care duc la încetarea funcționării sunt legiferate în articolul 26 din FAR, astfel, „Se consideră că o instalație a încetat să funcționeze atunci când este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

(a) autorizația relevantă privind emisiile de gaze cu efect de seră a fost retrasă, inclusiv dacă instalația nu mai îndeplinește pragurile activităților enumerate în Anexa I la Directiva 2003/87/CE;

(b) instalația nu mai funcționează și din punct de vedere tehnic este imposibilă reluarea funcționării.”

În mod similar, se va considera că o subinstalație și-a încetat activitatea dacă subinstalația nu mai funcționează și este tehnic imposibil ca aceasta să-și reia activitatea. Dacă este posibil ca subinstalația să-și reia activitatea, atunci se vor aplica regulile ALC.

În acest exemplu, subinstalația a încetat să funcționeze în anul 2021, dar este încă posibil din punct de vedere tehnic să funcționeze. În acest caz, se aplică regulile de modificare a alocării. Deoarece alocarea este 0 în 2024, dacă această subinstalație începe să funcționeze din nou în 2025 sau în anii următori, se vor aplica regulile generale. Dacă, pe de altă parte, subinstalația declară încetarea funcționării în 2024, acest lucru nu va avea nici un impact suplimentar.

Subinstalație care și-a încetat activitatea								
An	HAL ⁶	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Nivel de activitate	100.000	110.000	110.000	50.000	0	0	0	
Nivel de activitate (AAL)				110.000	80.000	25.000	0	
(AAL-HAL)/HAL (%)				10%	-20%	-75%	-100%	
Alocare preliminară cu titlu gratuit				100.000	80.000	25.000	0	0

⁶ HAL – Historic Activity Level (nivelul istoric de activitate)

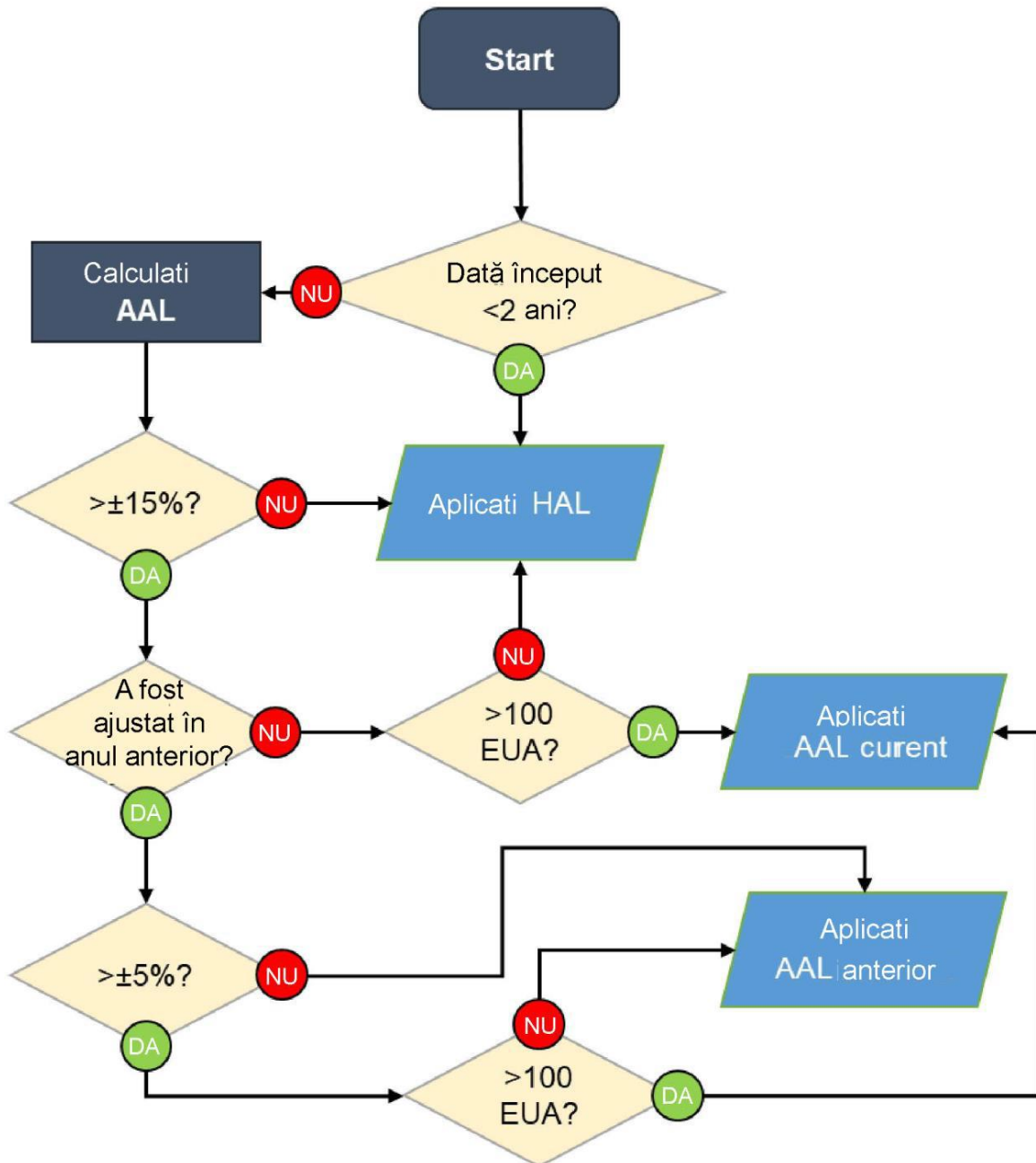

(BM=1)								
--------	--	--	--	--	--	--	--	--

4.1 Abordare generală privind modificarea nivelului de activitate

În perioada 2021-2030, valoarea alocării cu titlu gratuit poate crește sau scădește în funcție de modificările nivelului de activitate. Modificările vor fi luate în considerare pe baza nivelurilor de activitate raportate anual. În plus, se poate lua în considerare posibilul impact al măsurilor de eficiență energetică precum și impacturile altor parametri.

Prezentăm mai jos o diagrama simplificată a modificărilor nivelului de activitate.

4.2 Abordare privind prima ajustare de alocare pentru o subinstalație

Pentru o instalație care a avut alocarea bazată pe HAL în anul Y-1 (dacă a avut o ajustare a alocării) în anul Y, atunci trebuie aplicată abordarea de mai jos:

Condiția 1: Nivelul mediu de activitate (AALY) este cu X% mai mare sau mai mic decât nivelul istoric de activitate (HAL) al unei subinstalații, cu valoarea absolută de $X > 15\%$,

$$\frac{\text{abs}(\text{AALY} - \text{HAL})}{\text{HAL}} = \text{abs}(X)$$

și

Condiția 2: Modificarea alocării anuale preliminare rezultate corespunde cel puțin unei diferențe de 100 de certificate alocate cu titlu gratuit subinstalației în comparație cu cea mai recentă alocare anuală preliminară stabilită pentru acea sub-instalație pentru anul Y.

Astfel, alocarea acelei sub-instalații va fi ajustată în anul Y. Noua alocare în anul Y va fi calculată utilizând AAL în loc de HAL (AAL nu este rotunjit, dar alocarea trebuie rotunjită la cea mai apropiată cotă).

În ceea ce privește Condiția 1, în fiecare an, referința care trebuie utilizată pentru a evalua relevanța unei ajustări de alocare este întotdeauna HAL-ul sub-instalației. HAL se calculează în timpul exercițiului de colectare a datelor pentru NIMs pentru instalațiile existente care au funcționat cel puțin un an calendaristic complet în perioada de referință, și pentru sub-instalațiile care nu îndeplinesc acest criteriu (aparținând instalațiilor existente sau nou intrate), se calculează pe baza AL aferent primului an calendaristic complet.

În ceea ce privește Condiția 2, referința care trebuie utilizată, pentru a evalua dacă o modificare corespunde cu cel puțin 100 de certificate, este suma preliminară anuală a alocării cu titlu gratuit a sub-instalației în anul Y. Această alocare trebuie înțeleasă ca alocare preliminară (calculată în conformitate cu articolul 16 alineatele (2) și (5) și cu articolele 19-22 din FAR, adică luând în considerare orice corecții pentru utilizarea energiei termice provenite din producția de acid azotic și/sau arderea cu flacără deschisă, alta decât cea din motive de siguranță a gazelor reziduale și/sau alte corecții (de exemplu, energia termică de la instalații non-ETS), dar înainte de aplicarea factorului de risc de relocare a carbonului și a factorului liniar de reducere sau a factorilor de corecție trans-sectoriali).

Mai jos câteva exemple:

Exemplul 1

În acest exemplu, nu se produce nicio modificare a alocării în 2021, deoarece modificarea AL este egală cu 15%, dar nu depășește 15%. În 2022, modificarea AL depășește 15% (în reducere) și, prin urmare, alocarea este ajustată (redușă) în consecință. În 2023, modificarea AL este din nou sub pragul de 15%, prin urmare, alocarea este din nou egală cu HAL. În cele din urmă, în 2025, alocarea este mărită după o creștere a AL cu mai mult de 15%.

Exemplul 1 - Modificarea nivelului de activitate

An	HAL	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Nivel activitate	100.000	80.000	90.000	79.000	110.000	110.000	124.000	
Nivel mediu activitate (AAL)				85.000	84.500	94.500	110.000	117.000
(AAL-HAL)/HAL (%)				-15.00%	-15.50%	-5.50%	10.00%	17.00%
Alocare preliminară cu titlu gratuit (BM=1)				100.000	84.500	100.000	100.000	117.000

Exemplul 2 - Prag minim

În acest exemplu, pragul de 15% al modificării AL a fost atins în 2021, dar modificarea reprezintă mai puțin de 100 de certificate (reducere de 77 de certificate comparativ cu alocarea anterioară) și, prin urmare, alocarea nu este afectată. În 2022, modificarea alocării este peste 100 (reducere de 140 de certificate comparativ cu alocarea în 2021), iar alocarea este redusă în conformitate cu reducerea AL. În 2023, modificarea AL a atins un nou prag, dar modificarea alocării este mai mică de 100 de certificate (reducere de 60 de certificate comparativ cu alocarea din 2022). În 2024, din nou, modificarea AL ar declanșa o modificare, dar modificarea alocării este sub 100 de certificate. În cele din urmă, în 2025, nivelul AL nu mai depășește o modificare de 15% în comparație cu HAL. Prin urmare, întrucât modificarea alocării este peste 100 (cu 165 de certificate mai multe decât în 2024), alocarea este ajustată înapoi la nivelul HAL.

Notă: pragul minim se aplică înainte de aplicarea factorului de expunere la relocarea emisiilor de carbon, a factorului linear de reducere sau a factorului de corecție trans-sectorial.

Exemplul 2 - Prag minim								
An	HAL	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Nivel activitate	500	426	420	300	300	500	550	
Nivel mediu activitate (AAL)				423	360	300	400	525
Schimbare în numărul de certificate				-77	-140	-60	40	165
(AAL-HAL)/HAL (%)				-15,40%	-28,00%	-40,00%	-20,00%	5,00%
Alocare preliminară cu titlu gratuit (BM=1, CL=1, CSCF=1)				500	360	360	360	500

4.3 3.2 Evaluări în urma unei ajustări de alocare pentru o subinstalație

Dacă într-un anumit an Y, a fost identificată o modificare a nivelului de activitate care a condus la o ajustare a alocării în Y pentru o subinstalație (pe baza valorii X din secțiunea 3.1), atunci relevanța altor ajustări de alocare bazate pe AAL în anul Y+1 și/sau anii următori pentru acea subinstalație va fi evaluată după cum urmează. AAL pentru anul Y + 1 și/sau pentru anii următori va fi comparat cu HAL:

$$\frac{abs(AAL_{Y+1} - HAL)}{HAL} = abs(Z)$$

Acest lucru înseamnă că, chiar dacă o alocare a fost ajustată, referința care va fi utilizată în anii următori pentru a evalua dacă o ajustare este încă necesară nu va fi AAL anterioară, ci va rămâne HAL. În exemplul de mai sus, în anul Y + 1, AAL din anul Y + 1 va fi din nou comparat cu HAL.

În conformitate cu articolul 5 din RALC, o ajustare a alocării va avea loc numai dacă valoarea abs(Z) „depășește cel mai apropiat interval de 5%, dincolo de

modificarea de 15%, care a cauzat ajustarea anterioară a alocării cu titlu gratuit pentru acea instalație”.

Abs(Z) trebuie deci comparat cu abs(X), unde X reprezintă abaterea AAL de la HAL a ajustării alocării anterioare, așa cum a fost calculat în anul anterior Y (a se vedea secțiunea 3.1). Dacă abs(Z) depășește în continuare pragul de 15% și, în plus, se află într-un interval de amplitudine diferit de 5% față de abs(X), atunci va avea loc o ajustare. Intervalele de 5% care trebuie luate în considerare dincolo de pragul inițial de 15%, înseamnă că pragurile, atât pentru ajustări crescătoare cât și descrescătoare, sunt de 15%, 20%, 25%, 30%, 35% etc. Deci, cu alte cuvinte, dacă valoarea abs(X) a fost de 17%, atunci va avea loc o ajustare dacă valoarea abs(Z) este peste 20%; dacă valoarea abs(Z) a fost de 19%, ar fi în același interval de 5% (adică în acest caz 15-20%) ca abs(X) și, prin urmare, nu ar avea loc nicio ajustare.

Mai multe exemple ilustrative sunt redate mai jos.

Exemple relevante a ajustărilor de alocare în anul Y + 1 (anul Y + 1 de mai jos reprezintă anul Y + 1 și/sau anii următori, după caz)

- **Cazul 1: $abs(Z) < 15\%$**

Exemple de situații pentru Cazul 1:

- X = +17% și Z = + 8%

	Z		X
HAL	+8%	+15%	+17%

- X=-17% și Z=-8%

X		Z	
-17%	-15%	-8%	HAL

Într-un astfel de caz, valoarea absolută a AAL nu mai depășește HAL cu cel puțin 15%. Alocarea în anul Y + 1 va fi calculată utilizând HAL.

- **Cazul 2: $15\% < abs(Z) < \text{cel mai apropiat interval sub } abs(X)$**

Exemple de situații pentru Cazul 2:

- X=+21% și Z=+18%

		Z		X
HAL	+15%	+18%	+20%	+21%

- X=-21% și Z=-18%

X		Z		
-21%	-20%	-18%	-15%	HAL

Într-un astfel de caz, alocarea subinstalației va fi din nou ajustată dacă modificarea rezultată a alocării corespunde cel puțin cu 100 de certificate (în comparație cu alocarea preliminară anuală a subinstalației în anul Y). Ajustarea va avea loc în anul Y + 1, iar noua alocare va fi calculată utilizând AAL în loc de HAL. În primul exemplu, alocarea rezultată trebuie să fie mai mare decât cea din anul Y-1, dar mai mică decât cea din anul Y. În cel de al doilea exemplu, alocarea rezultată trebuie să fie mai mică decât cea din anul Y-1, dar mai mare decât cea din anul Y.

- **Cazul 3⁷: cel mai apropiat interval sub $abs(X) < abs(Z) < \text{cel mai apropiat interval peste } abs(X)$**

Exemple de situații pentru Cazul 3:

- X=+21% și Z=+23%

			X	Z	
HAL	+15%	+20%	+21%	+23%	+25%

- X=-21% și Z=-23%

	Z	X		
-25%	-23%	-21%	-20%	-15%
				HAL

Într-un astfel de caz, schimbarea în anul Y + 1 nu este considerată suficient de semnificativă în comparație cu schimbarea din anul Y și, prin urmare, alocarea în anul Y + 1 va rămâne aceeași cu alocarea în anul Y.

⁷ Trebuie remarcat faptul că acestea sunt exemple de posibile situații, cu scopul de a ilustra și de a înțelege abordarea generală. Cu toate acestea, cazurile nu acoperă toate situațiile. În special, situațiile în care există o scădere cu mai mult de 15% într-un an și o creștere cu aproximativ același procent în anul următor vor duce la o ajustare. O astfel de situație nu este acoperită de Cazul 3.

- **Cazul 4: $abs(Z) >$ cel mai apropiat interval peste $abs(X)$**

Exemple de situații pentru Cazul 4:

- $X=+18\%$ și $Z=+21\%$

		X		Z
HAL	+15%	+18%	+20%	+21%

- $X=-18\%$ și $Z=-21\%$

Z		X		
-21%	-20%	-18%	-15%	HAL

Într-un astfel de caz, alocarea subinstalației va fi din nou ajustată dacă modificarea rezultată a alocării corespunde cu cel puțin 100 de certificate (comparativ cu alocarea preliminară anuală a subinstalației în anul Y). Ajustarea va avea loc în anul Y + 1, iar noua alocare va fi calculată utilizând AAL în loc de HAL. În cazul unei creșteri a alocării, alocarea rezultată trebuie să fie mai mare decât în anul Y. În cazul unei scăderi a alocării, alocarea rezultată trebuie să fie mai mică decât în anul Y.

Exemplu: Mai multe modificări la intervale diferite

În acest exemplu, alocarea este ajustată în 2021 după o creștere a AAL de peste 15%. În 2022, alocarea rămâne aceeași ca în 2021, deoarece, în ciuda unei creșteri suplimentare a AAL, noul prag de 20% nu a fost atins (cel mai apropiat interval peste 15%). În 2023, modificarea AAL este peste 20%, ducând la o ajustare a alocării. În 2024, pragul suplimentar de 25% este depășit, ducând la o altă ajustare a alocării. În 2025, modificarea AAL rămâne în același interval de 5% ca în 2024, prin urmare alocarea rămâne aceeași ca în 2024.

Exemplul 3 - Modificări peste $\pm 15\%$ și modificări ulterioare $\pm 5\%$								
An	HAL	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Nivel activitate	100.000	110.000	122.000	114.000	130.000	124.000	132.000	
Nivel mediu activitate (AAL)				116.000	118.000	122.000	127.000	128.000

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!Instrumente Structurale
2014-2020

(AAL-HAL)/HAL (%)		16,00%	18,00%	22,00%	27,00%	28,00%
Alocare preliminară cu titlu gratuit (BM=1)		116.000	116.000	122.000	127.000	127.000

4.4 Monitorizarea nivelului de activitate

Nivelul de activitate trebuie monitorizat în conformitate cu Planul Metodologic de Monitorizare (MMP) aprobat. Pentru perioada anterioară aprobării MMP și pentru 2019 și 2020 este acceptabil să se utilizeze MMP validat, utilizat pentru exercițiul privind colectarea datelor de referință. Deși, dacă datele din surse de date mai precise sunt disponibile pentru 2019 și 2020 și sunt incluse în MMP aprobat, aceste date ar trebui utilizate.

În timpul verificării organismele de verificare vor evalua calculele nivelului de activitate în raport cu MMP și vor solicita dovezi ale oricăror instrumente de măsurare suplimentare utilizate pentru a monitoriza nivelul de activitate.

Nivelul de activitate este raportat într-un format similar cu formatul pentru Măsurile Naționale de Implementare (NIMs), format aprobat de Comisia Europeană.

Raportarea emisiilor atribuite sub-instalațiilor nu este obligatorie, dar va fi necesară pentru viitoarele exerciții NIM.

UNIUNEA EUROPEANĂ

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

5 ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI FRECVENTE

5.1 Aspecte generale

Ar trebui ca toate instalațiile unui grup să fie enumerate în secțiunea A.III.l.iii din raportul ALC sau numai cele care intră sub incidența ETS? Cum pot fi identificate în mod clar instalațiile în grupuri?

Numai instalațiile EU ETS ar trebui enumerate, deoarece art. 3 alin. (2) din ALCR se referă la "instalații" și, prin urmare, acestea trebuie înțelese ca fiind doar cele reglementate de EU ETS.

Instalația poate fi identificată în mod clar atunci când se utilizează ID-ul unic, astfel cum este listat în EUTL (formatat ca XX-7 sau XX0000000000007). Acest ID permite identificarea clară a tuturor instalațiilor și nu sunt necesare informații suplimentare în conformitate cu A.III.l.iii.

Dacă un grup cuprinde mai mult de 10 instalații, cum ar trebui să se reflecte acest aspect în secțiunea A.III.l.iii din raportul ALC?

Dacă mai mult de 10 instalații sunt relevante, soluția cea mai pragmatică ar fi combinarea instalațiilor și enumerarea acestora, de exemplu, sub numărul 10 separat prin ",", de exemplu RO-1234, RO-1235, RO-1236 etc.

Cum are trebui tratate celulele obligatorii din raportul ALC care nu sunt relevante pentru instalație?

În cazul în care celulele obligatorii nu sunt relevante pentru instalație, trebuie introdus "0", ori de câte ori este cazul (de exemplu, atunci când nu există combustibil utilizat pentru producția de energie electrică). Cu toate acestea, "0" nu este preferat în toate cazurile și ar trebui evitat cu siguranță în cazul în care acest lucru ar induce în eroare, de exemplu "0" pentru un factor de emisie ne relevant care ar indica în mod eronat, de exemplu, biomasa pură. În astfel de cazuri, precum și în cazurile în care subsecțiuni întregi nu sunt relevante (de exemplu, un singur tip de gaz rezidual este relevant în instalație și, prin urmare, al doilea instrument privind gazele reziduale nu este relevant), celulele pot fi lăsate goale. Alternativ, ar putea fi introdus "n.a."

De reținut - indicatorul roșu din antet indică doar faptul că o celulă obligatorie (galbenă) a fost lăsată necompletată. Prin urmare, se aplică instrucțiunile menționate anterior. Dacă lăsarea celulelor goale (de exemplu, al doilea instrument de gaz rezidual nu este relevant), nu este nicio problemă că antetul va rămâne roșu.

În cazul în care există mai mult de două unități fizice CHP, cum trebuie furnizate datele în "Instrumentul CHP"?

Opțiunea preferată în această situație este de a combina CHP-urile și de a le grupa într-un număr maxim de două (astfel cum este prevăzut în raport). În acest caz, trebuie folosite medii ponderate pentru eficiența de referință și eficiența unităților de cogenerare (ponderată de aportul relativ de combustibil în cogenerare).

Cum trebuie să fie luată în considerare în raportul ALC regula de 95% prevăzută la art. 10 alin. (3) din FAR și cum afectează nivelurile de activitate?

Modificări ale regulii de 95 % pot duce la modificări ale alocării și ale divizării subinstalației, deoarece art. 4 din ALCR impune ca raportul AL să fie "în conformitate cu cerințele art. 7-12 din FAR (Regulamentul 2019/331). Acest lucru asigură tratamentul egal între operatorii actuali și instalațiile nou-întrate /sub-instalații.

Exemplu:

În Raportul privind datele de referință, o instalație a consumat 98 % din energia termică produsă pentru producția de bunuri care fac obiectul listei privind sectoarele expuse riscului de relocare (CL). Prin urmare, instalația a avut o singură subinstalație (căldură, CL) în NIMs. În 2019 și 2020 a existat o schimbare a producției, iar nivelul mediu de activitate din acești doi ani a condus la doar 93 % din energia termică utilizată pentru produsele CL.

În acest caz, pragul de 95 % de la art. 10 alin. (3) din FAR este depășit, iar consumul de căldură corespunzător nu mai poate contribui la subinstalația CL. Cu toate acestea, căldura de 7% pentru produsele non-CL este eligibilă în cadrul unei subinstalații non-CL care va fi tratată ca o nouă subinstalație.

De reținut că, în cazul în care nivelul de activitate al subinstalației CL scade cu mai mult de 15 % și cu 100 de EUA (alocare preliminară) în același timp, s-ar aplica o modificare a nivelului de alocare și pentru instalația cu indicator de referință pentru căldură, subinstalația CL.

Cum trebuie determinat factorul de emisie al combustibilului în secțiunea E.I.1.d din raportul ALC?

În secțiunea E.I.1.d, ar trebui să se precizeze factorul de emisie (FE) (ponderat) al combustibilului relevant, al consumului total de combustibil (i.), al combustibililor

pentru producția de energie termică măsurabilă (ii.) și al combustibililor pentru producția de energie electrică (iii.).

Exemplu:

O instalație are un aport total de combustibil de 1 000 TJ, din care 900 TJ gaz natural (FE: 56 t CO₂/TJ) într-un CHP și 100 TJ păcură (FE: 78 t CO₂/TJ) într-un cazan de abur autonom. Din CHP, se produc 600 TJ de abur și 150 TJ de energie electrică. În acest caz, ar trebui introduse următoarele valori ale FE:

- FE al combustibilului pentru consumul total de combustibil (secțiunea E.I.1.d.i): 58,2 t CO₂/TJ $(=(56 \times 900 + 78 \times 100) / 1\ 000)$
- FE al combustibilului pentru căldură măsurabilă (secțiunea E.I.1.d.ii): 59,0 t CO₂/TJ $(=(56 \times 630 + 78 \times 100) / (630 + 100))$. Rețineți că cele 630 TJ provin din instrumentul CHP "alimentarea cu combustibil pentru căldură" calculată în secțiunea D.III.1.i pentru o eficiență de referință pentru energia termică/electrică de 90%/52,5%.
- EF combustibil pentru energie electrică (secțiunea E.I.1.d.iii): 56 t CO₂/TJ (produs numai din gaz natural drept combustibil)

Valorile FE furnizate aici nu au niciun impact direct asupra altor etape de calcul. Cu toate acestea, ele sunt utile pentru verificarea încrucișată a echilibrelor de combustibil, căldură și emisii, în special în cazul în care CHP și producția de energie termică independentă sau emisiile de proces sunt relevante.

5.2 Aspecte speciale

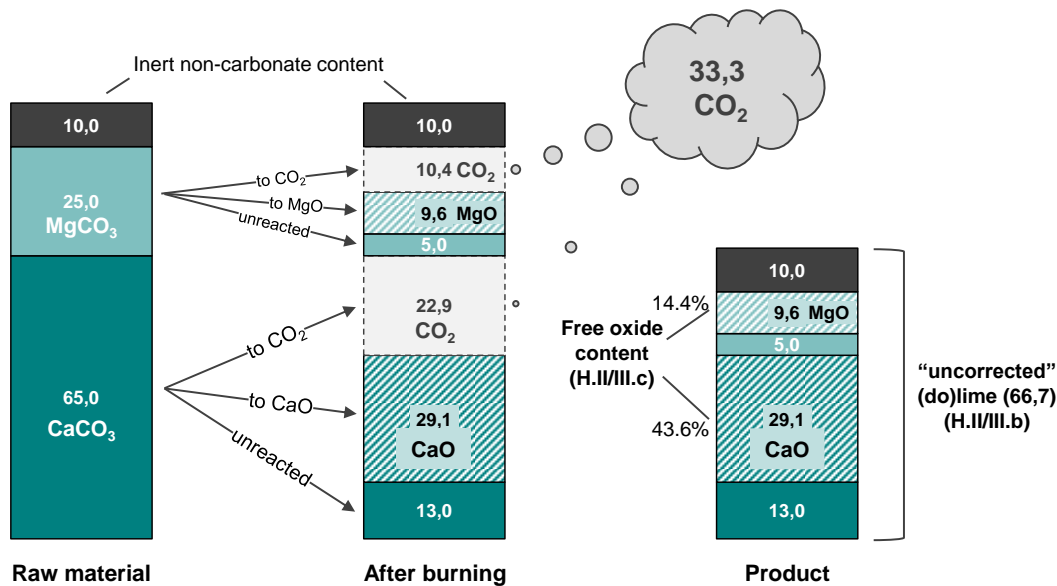
Cum ar trebui raportat conținutul liber de CaO și MgO pentru var și var dolomitic în foaia H a raportului ALC? Cum ar trebui să procedeze operatorul în cazul în care acest conținut nu este cunoscut?

Pentru raportarea conținutului liber de CaO și MgO în producția de var, Anexa III la FAR prevede că "În cazul în care nu sunt disponibile date privind conținutul de CaO/MgO liber, se aplică o estimare prudentă de maximum 85 %/0,5 %." Cu toate acestea, în practică, realizarea unor astfel de estimări conservatoare va fi rareori aplicabilă, deoarece vor fi disponibile surse de date mai bune, din următoarele motive:

- Dispozițiile din Anexa III la FAR nu pot fi privite în mod izolat, dar trebuie, de asemenea, să se țină seama de normele stabilite în Anexa VII secțiunea 4.6 din FAR. Acolo FAR se referă la utilizarea analizelor de laborator [4.6 literele (a) și (b)] pe care secțiunile 6.1 și 6.2 precizează

În continuare că aceasta ar include, de asemenea, metode indirecte/de corelare.

- O astfel de metodă indirectă se aplică corelației stoichiometrice dintre
  - conținutul de carbonat (Ca/Mg) din materia primă, inclusiv emisiile de CO₂ corespunzătoare;
  - conținutul de oxid liber (Ca/Mg) din var/var dolomitic produs (a se vedea schema de mai jos).

Chiar dacă raportarea emisiilor (Regulamentul de monitorizare și raportare 2018/2066, Anexa IV secțiunea 10) se realizează prin metoda de monitorizare A (pe bază de intrare, de exemplu calcar), emisiile de CO₂ raportate, inclusiv conținutul cunoscut de Ca și Mg pe baza căruia sunt determinate, împreună cu cantitățile de produs produse ("var necorectat" sau var dolomitic), conduc la o cantitate distinctă de CaO/MgO liber în var/var dolomitic.

În acest caz, raportul dintre CaO liber și MgO nu este cunoscut, deoarece conținutul CaO liber mai mare / conținutul de MgO liber mai mic este egal cu aceleași emisii de CO₂ și invers. Cu toate acestea, raportul dintre conținutul de CaO liber și conținutul de MgO liber poate fi estimat liber, atâta timp cât acestea duc stoichiometric la aceeași cantitate de CO₂ emisă. Acest lucru poate fi asigurat atât timp cât este îndeplinită următoarea ecuație:

$$\text{uncorrected (do)lime production [t]} \cdot (0.785 \cdot \text{free CaO [\%]} + 1.092 \cdot \text{free MgO [\%]}) = \text{process emissions (t CO}_2\text{) as per annual emissions report}$$

ca în exemplul de mai sus:

$$66,7t \cdot (0,785 \cdot 43,6\% + 1,092 \cdot 14,4\%) = 33,3 t CO_2$$

Poate fi calculată eficiența energetică dacă o parte din căldură/combustibil este utilizată în alte scopuri decât "producția de bunuri" sau "în cadrul instalației"?

Da, "instrumentul" din secțiunile G.I.1.b.2 - G.I.1.b.5 (și secțiuni similare pentru alte subinstalații cu indicator de referință pentru căldură și combustibil) va calcula modificările eficienței energetice prin simpla neluare în considerare a niciunui consum de energie care nu este consumat pentru "producția de bunuri" sau "în cadrul instalației".

Aceasta înseamnă, de exemplu, că orice căldură exportată în aceleași sub-instalații termice în care sunt fabricate produsele aferente activității nu va fi luată în considerare pentru calculul eficienței energetice. Cu toate acestea, vă rugăm să rețineți că instrumentul nu va diferenția totuși dacă căldura exportată se ridică la 1% sau 99% din întregul nivel de activitate al acestei subinstalații. Pentru piesele mici, acest lucru ar putea să nu aibă un impact asupra schimbării generale a eficienței. În cazul în care căldura este exportată predominant, este posibil ca eficiența energetică calculată să nu fie foarte reprezentativă, caz în care regula eficienței energetice nu ar trebui să se aplice.

Exemplu:

În Raportul privind datele de referință a NIMs pentru perioada de referință, o instalație a consumat 10 TJ de abur în cadrul indicatorului de referință pentru energia termică, subinstalație CL pentru producția de produse CL la fața locului. În același timp, 90 TJ de abur sunt exportate către instalații conectate din afara EU ETS, de asemenea pentru produsele CL. HAL-ul sub-instalare este, prin urmare, 100 TJ.

În raportul ALC din 2021 (care acoperă datele din 2019 și 2020), nivelul mediu al activității a scăzut cu 30 % până la 70 TJ (adică peste pragul de 15 % și criteriile 100 EUA). Cu toate acestea, pentru producția la fața locului, instrumentul de eficiență energetică prezintă, în același timp, o îmbunătățire a eficienței energetice de 16 %, în timp ce nivelurile de producție rămân aceleași. Prin urmare, instrumentul va arăta la secțiunea b.4 că autoritatea competentă poate respinge cererea. Ce ar trebui să facă autoritatea competentă aici?

Nivelul de activitate a scăzut cu 30% (30 TJ), dar numai 1,6% (1,6 TJ) din acestea au rezultat din îmbunătățirea eficienței energetice la fața locului. Prin urmare, alocarea ar trebui modificată (adică aplicată ajustarea de -30 %), deoarece acest declin nu este (exclusiv) rezultatul măsurilor de eficiență energetică.

*Ce măsuri nu sunt luate în considerare ca îmbunătățire a eficienței energetice?
Ar trebui să se reflecte acest lucru în Raportul ALC?*

Întrucât această dispoziție vizează îmbunătățirea eficienței energetice a procesului de producție⁸ (de exemplu, GJ consumat per t de produs), cel puțin următoarele modificări ale consumului de energie nu ar trebui considerate îmbunătățiri ale eficienței energetice:

- Trecerea de la energia termică eligibilă la sursele de căldură neeligibile (de exemplu, căldură ETS la căldură non-ETS sau căldură de la combustibil la căldură din energie electrică)
- Trecerea de la consumul de combustibil într-o subinstalație cu indicator de referință pentru combustibil la încălzirea cu energie electrică

Pentru a reflecta acest lucru în raportul ALC la G.I.1.b.1 (și secțiuni similare pentru toate celelalte sub-instalații cu indicator de referință pentru căldură și combustibil), soluția cea mai pragmatică ar fi să nu introduceți date acolo, deoarece acest lucru este doar opțional. Cu toate acestea, în cazul în care operatorul dorește să introducă date acolo, ar fi cel mai adecvat să se introducă consumul total de energie (eligibil și neeligibil) în secțiunea G.I.1.b.1. Deci, dacă există o trecere de la ETS la căldură au energie electrică non-ETS, consumul specific de energie calculat în conformitate cu secțiunea G.I.1.b.2. ar rămâne la nivelurile NIMs, iar alocarea va fi ajustată în consecință (adică redusă dacă consumul reprezintă o reducere mai mare de 15 %). Rețineți că acest lucru apare contrar a ceea ce se spune de obicei în acest moment, adică atribuite numai a căldurii eligibile, dar oferă în mod clar rezultate mai consistente pentru cazurile discutate mai sus.

Cum poate fi calculată eficiența energetică dacă se produc noi produse în instalație?

În cazul în care se produce un produs nou, nivelul de activitate, precum și căldura/combustibilul atribuit trebuie raportate la secțiunea G.I.1.b.1/ G.I.1.b.2 pentru acest produs. Eficiența întregii subinstalații (inclusiv noul produs) va fi apoi calculată și comparată cu datele NIMs, atât timp cât se referă la "producția de bunuri" produse "în cadrul instalației" (a se vedea întrebarea 2.3 de mai sus).

Cu toate acestea, în cazul în care se produce un produs nou, calculul eficienței energetice nu mai poate fi considerat reprezentativ pentru subinstalație. Dacă este cazul, autoritatea competentă va decide apoi dacă schimbarea eficienței este considerată a fi cauzată de îmbunătățirea eficienței energetice sau numai din cauza producției unui produs nou. De asemenea, rețineți că secțiunea relevantă din Planul metodologic de monitorizare (MMP) ar putea fi necesară pentru a

⁸ Articolul 2 alineatul (4) din Directiva privind eficiența energetică (2012/27/UE) definește: "eficiență energetică" înseamnă raportul dintre producția de performanță, servicii, bunuri sau energie, și consumul de energie

reflecta noul produs, inclusiv metodologia de atribuire a consumului de combustibil sau de căldură producției sale.

Cum se poate calcula eficiența energetică dacă se utilizează unități diferite (de exemplu tone, litri) pentru producția de bunuri în cadrul unei subinstalații?

Eficiența energetică este înțeleasă ca o valoare agregată la nivel de subinstalație și, prin urmare, poate fi calculată numai dacă toate nivelurile de producție sunt indicate în aceeași unitate. Dacă produsele sunt raportate și verificate în unități diferite, valorile trebuie convertite într-o singură unitate uniformă, în mod normal într-o unitate de masă, tone.

5.3 Fuziuni și divizări

Cum ar trebui raportate fuziunile sau divizările?

Fuziunile și divizările trebuie raportate urmând pașii de mai jos:

1. Se completează un chestionar NIMs (Raport privind datele de referință, BDR) cu date compatibile cu limitele sistemului instalațiilor după fuziune sau divizare. În cazul unei fuziuni, un BDR trebuie prezentat autorității competente, în timp ce pentru o divizare trebuie depuse două BDR.
2. Se completează toate rapoartele ALC pe baza fiecărui BDR pentru toți anii. De exemplu, în cazul în care divizarea are loc în 2023, trebuie prezentate două BDR-uri și, pentru fiecare instalație, trebuie prezentate toate cele trei rapoarte ALC [2021, 2022, 2023 (dacă este cazul)].

Este important de remarcat faptul că art. 25 alin. (4) din FAR prevede că "... alocarea cu titlu gratuit a certificatelor instalațiilor după fuziuni sau divizări corespunde valorii finale a alocării cu titlu gratuit, înainte de fuziuni sau divizări." Prin urmare, o fuziune sau o divizare, urmând pașii de mai sus, poate fi acceptată numai dacă acest lucru conduce la aceeași alocare finală pentru toți anii conform BDR și rapoartele ALC corespunzătoare înainte de fuziune sau divizare.

Dacă nu este cazul, fuziunea / divizarea nu va fi acceptată, iar instalația (instalațiile) ar trebui să continue să prezinte rapoarte ALC în conformitate cu structura (adică unul pentru fiecare instalație) în restul perioadei 2021-2025. Cu toate acestea, pentru colectarea datelor NIMs pentru a doua sub-perioadă în 2024, instalațiile ar trebui să aplice pentru alocare în concordanță cu structura după fuziune sau divizare.

Pot fuziona două instalații în situația în care una este generator de energie electrică iar cealaltă nu? Și invers, o instalație poate fi împărțită în instalație generator de energie electrică și instalație care nu este generator de energie electrică?

Nu, o fuziune sau divizare a celor două instalații nu poate fi acceptată până la sfârșitul sub-perioadei 2021-2025, deoarece acest lucru ar încălca dispozițiile art. 25 alin. (4) din FAR (a se vedea întrebarea **Error! Reference source not found.** Operatorul (operatorii) trebuie să continue să prezinte rapoarte ALC în conformitate cu structura (și anume, una pentru fiecare instalație) deținută înainte de fuziune sau divizare, până la sfârșitul perioadei 2021-2025. Cu toate acestea, pentru colectarea datelor NIMs pentru a doua sub-perioadă din 2024, instalațiile ar trebui să raporteze în mod consecvent structura după fuziune sau divizare.

Anexa Lista ghidurilor destinate agenților economici în vederea realizării unei contribuții la reducerea birocrăției

Ghidul 1. Ghid privind obligațiile de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru micii emițători

Ghidul 2. Ghid privind exemplele de bune practici la nivel național pentru implementarea schemei ETS pentru perioada a 4-a a schemei ETS

Ghidul 3. Ghid privind modul de tratare a biomasei în contextul schemei ETS

Ghidul 4. Ghid privind modul de accesare a Rezervei pentru instalațiile nou-intrate pentru perioada a IV-a a schemei ETS

Ghidul 5. Ghid privind tratarea unităților de cogenerare în contextul schemei ETS

Ghidul 6. Ghid privind modificarea nivelului de activitate

Ghidul 7. Ghid privind sectoarele specifice

Ghidul 8. Ghid privind divizarea și fuziunea instalațiilor ETS

Ghidul 9. Ghid privind monitorizarea și raportarea conform regulamentului privind noile reguli de alocare

Ghidul 10. Ghid general pentru agenții economici care nu intra sub incidența prevederilor EU-ETS, cu accent pentru sectorul deșeurilor în relație cu schimbările climatice

Ghidul 11. Ghid privind acțiunile de control ale instalațiilor care intra sub incidența prevederilor EU-ETS - pentru agenții economici și Garda Națională de Mediu